

กาลาเทีย (TNBT)

กาลาเทีย

กาลาเทีย 1

คำทักทายและคำอวยพร

¹ จดหมายนี้เขียนโดย เปาโล ผู้เป็นอัครทูต (ไม่ใช่มนุษย์แต่งตั้ง หรือมนุษย์เป็นตัวแทนแต่งตั้ง แต่พระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์และพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ได้ให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย เป็นผู้แต่งตั้ง) ² และพี่น้องทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้า เขียนจดหมายนี้ถึงชุมชนของพระเจ้าที่อยู่ในมณฑลกาลาเทีย ³ ขอให้พระคุณ สันติภาพ และสันติสุขจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ และพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ พระเจ้าผู้เป็นนายของเรา ⁴ ผู้ได้สละพระองค์เพราะความผิดบาปที่อยู่ใต้อำนาจของ กิเลส ตัณหา อูบาทาน และอวิชชาของเราทั้งหลาย เพื่อช่วยเราให้พ้นจากยุคปัจจุบันอันชั่วร้าย ตามใจของพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเรา จงอยู่กับพวกท่านทั้งหลายเถิด ⁵ ขอให้พระเจ้าจงมีสง่าราศีตลอดไป สาธุ

บารมีของพระเจ้ามีอย่างเดียว

⁶ ข้าพเจ้าประหลาดใจมาก ที่พวกท่านได้ทิ้งพระองค์ไปอย่างรวดเร็ว พระองค์ได้เรียกท่านมาโดยพระคุณของพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ และได้ไปหาบารมีอื่น ⁷ ความจริงแล้ว บารมีอื่นไม่มี แต่ว่ามีบางคนทำให้ท่านยุ่งยาก และต้องการที่จะบิดเบือนบารมีของพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ ⁸ แม้แต่พวกเราเองหรือเทวดาหน้าไหน ถ้าเผยแพร่บารมีอื่นให้แก่พวกท่าน ซึ่งขัดแย้งกับบารมีของพระเจ้าที่เราได้เผยแพร่ให้แก่พวกท่านไปแล้ว ก็ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง ⁹ ตามที่เราได้กล่าวไว้ก่อนแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าขอพูดอีกว่า ถ้าผู้ใดเผยแพร่บารมีอื่นให้แก่พวกท่านที่ขัดแย้งกับบารมีของพระเจ้าที่พวกท่านได้รับไว้แล้ว ผู้นั้นจะต้องถูกสาปแช่ง

10 บัดนี้ข้าพเจ้ากำลังพูดเพื่อเอาใจมนุษย์หรือ? หรือข้าพเจ้าทำให้เป็นที่พอใจของพระเจ้า ข้าพเจ้าอุตส่าห์ประจบประแจงมนุษย์หรือ? ถ้าข้าพเจ้ากำลังประจบประแจงมนุษย์อยู่ ข้าพเจ้าก็ไม่ใช่ผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพระศรีอารีย์

เบื้องหลังชีวิตของเปาโล

11 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากให้ท่านรู้ว่า บารมีของพระเจ้าที่ข้าพเจ้าได้เผยแพร่ไปแล้วนั้นไม่ใช่ของมนุษย์¹² เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ได้รับบารมีนั้นจากมนุษย์ ไม่มีมนุษย์คนใดสอนข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าได้รับบารมีนั้นโดยพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ ได้สำแดงแก่ข้าพเจ้า¹³ เพราะพวกท่านก็ได้ยินถึงชีวิตในหนหลังของข้าพเจ้าแล้วว่า เมื่อข้าพเจ้ายังอยู่ในลัทธิยูดายนั้น ข้าพเจ้าได้ข่มเหงชุมชนของพระเจ้าอย่างร้ายแรงเหลือเกิน และพยายามที่จะทำลายให้สิ้นไป¹⁴ และเมื่อข้าพเจ้าอยู่ในลัทธิยูดายนั้น ข้าพเจ้าได้ก้าวหน้าเกินกว่าเพื่อนฝูงหลายคน ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน และที่เป็นชนชาติเดียวกัน เพราะเหตุที่ข้าพเจ้ามีหัวรุนแรง มากกว่าเขาในเรื่องขนบธรรมเนียมแห่งบรรพบุรุษของข้าพเจ้า¹⁵ แต่เมื่อพระเจ้าผู้ได้เลือกสรรข้าพเจ้าไว้ตั้งแต่ครรภ์มารดา และได้เรียกข้าพเจ้าโดยพระคุณของพระองค์ พระองค์พอใจ¹⁶ ที่จะสำแดงพระโอรสของพระองค์แก่ข้าพเจ้า เพื่อให้ข้าพเจ้าเผยแพร่เรื่องพระโอรสขององค์แก่คนต่างชาตินั้น ในตอนนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ปรึกษากับมนุษย์คนใดเลย¹⁷ ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อพบกับผู้ที่เป็นอัครทูตก่อนข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าได้ออกไปยังประเทศอาระเบีย แล้วก็กลับมายังเมืองดามัสกัสอีก

18 สามปีต่อมา ข้าพเจ้าขึ้นไปหาเบโตรที่กรุงเยรูซาเล็ม และพักอยู่กับท่านสิบห้าวัน¹⁹ และข้าพเจ้าไม่ได้พบอัครทูตคนอื่น ๆ เลย นอกจากยากอบน้องชายของพระเจ้าผู้เป็นนาย²⁰ (เรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนมาถึงพวกท่านนี้ พระเจ้าเป็นพยานได้ว่า ข้าพเจ้าไม่ได้โกหกเลย)²¹ หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็เข้าไปในมณฑลซีเรียและซีลีเชีย²² ข้าพเจ้าไม่ได้พบกับชุมชนของพระเจ้าในมณฑลยูเดียเลย²³ เขาเพียงแต่ได้ยินว่า “ผู้ที่แต่ก่อนเคยข่มเหงเรา บัดนี้ได้เผยแพร่ความเชื่อซึ่งเขาได้เคยพยายามทำลายนั้น”²⁴ พวกเขาได้ยกย่องสรรเสริญพระเจ้าก็เพราะข้าพเจ้าเป็นเหตุ

กาลาเทีย 2

อัครทูตอื่น ๆ รับรองเปาโล

¹ สิบสี่ปีต่อมา ข้าพเจ้ากับบารนาบัสได้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มอีก และพาทิตัสไปด้วย ²
ข้าพเจ้าขึ้นไปตามที่พระเจ้าได้สำแดงแก่ข้าพเจ้า
และข้าพเจ้าได้เล่าเรื่องบารมีของพระเจ้าที่ข้าพเจ้าเผยแพร่แก่คนต่างชาติให้เขาฟัง
แต่ได้เล่าให้คนสำคัญฟังเป็นการส่วนตัว เกรงว่าข้าพเจ้าอาจจะวิ่งแข่งกัน หรือวิ่งแล้วไม่ได้ประโยชน์อะไร
³ แต่ถึงแม้ทิตัสซึ่งอยู่กับข้าพเจ้าจะเป็นคนกรีก เขาก็ไม่ได้ถูกบังคับให้เข้าสู่หน้ ⁴
ตามคำแนะนำของพี่น้องจอมปลอมที่ได้ลอบเข้ามา
เพื่อจะสอดแนมคุณเสรีภาพซึ่งเรามีในพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ เพราะพวกเขาหวังจะเอาเราไปเป็นทาส
⁵ แต่พวกเราไม่ได้ยอมอ่อนข้อให้กับเขาแม้แต่ชั่วโมงเดียว
เพื่อความจริงของบารมีนั้นดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายต่อไป ⁶
และจากพวกเหล่านั้นที่เขาถือว่าเป็นคนสำคัญ (เขาจะเคยเป็นอะไรมาก่อนก็ตาม
ก็ไม่สำคัญอะไรสำหรับข้าพเจ้าเลย พระเจ้าไม่ได้เห็นแก่หน้าผู้ใด) คนเหล่านั้นซึ่งเขาถือว่าเป็นคนสำคัญ
ไม่ได้เพิ่มเติมสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้แก่ข้าพเจ้าเลย ⁷ แต่ตรงกันข้าม เมื่อเขาเห็นว่า
ข้าพเจ้าได้รับมอบให้เผยแพร่บารมีของพระเจ้าแก่คนเหล่านั้นที่ไม่ถือพิธีเข้าสู่หน้
เหมือนกันกับเปโตรได้รับมอบหมายให้เผยแพร่บารมีของพระเจ้าแก่คนที่ถือพิธีเข้าสู่หน้ ⁸ (เพราะว่า
พระเจ้าผู้ได้คลใจเปโตรให้เป็นอัครทูตไปหาพวกที่ถือพิธีเข้าสู่หน้
ก็ได้คลใจข้าพเจ้าให้ไปหาคนต่างชาติเหมือนกัน) ⁹ เมื่อยากอบ เคฟาสและยอห์น
ผู้ที่ท่านนับถือว่าเป็นหลักได้เห็นพระคุณซึ่งมอบให้แก่ข้าพเจ้าแล้ว
ก็ได้จับมือขวาของข้าพเจ้ากับบารนาบัส แสดงว่าเราเป็นเพื่อนร่วมงานกัน เพื่อให้เราไปหาคนต่างชาติ
และคนเหล่านั้นจะไปหาพวกที่ถือพิธีเข้าสู่หน้ ¹⁰ คนเหล่านั้นขอแต่เพียงไม่ให้เราลืมนึกถึงคนยากจน
ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ากระตือรือร้นที่จะทำอยู่แล้ว

เปาโลต่อว่าเปโตรที่เมืองอันทิโอก

¹¹ แต่เมื่อเปโตรมาถึงเมืองอันทิโอกแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้คัดค้านท่านซึ่ง ๆ หน้า
เพราะว่าท่านได้ทำผิดอย่างแน่นอน ¹² เพราะวก่อนที่คนของยากอบจะมาถึงนั้น
ท่านได้กินอยู่ด้วยกันกับคนต่างชาติ แต่พอคนพวกนั้นมาถึง ท่านก็ปลีกตัวออกไปอยู่ต่างหาก
เพราะเกรงใจพวกที่ถือพิธีเข้าสู่หน้ ¹³ และพวกยิวคนอื่น ๆ ก็ได้สร้างทำตามท่านเหมือนกัน
แม้แต่บารนาบัสก็สร้างทำตามคนเหล่านั้นไปด้วย ¹⁴
แต่เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าเขาไม่ได้ทำตามความจริงแห่งบารมีของพระเจ้านั้น
ข้าพเจ้าจึงได้พูดกับเปโตรต่อหน้าคนทั้งหลายว่า “

ในเมื่อพวกท่านที่เป็นคนยิวใช้ชีวิตตามอย่างคนต่างชาติ ไม่ใช่ตามอย่างพวกยิว
ทำไมพวกท่านจึงบังคับคนต่างชาติให้ใช้ชีวิตตามอย่างพวกยิวเล่า”

พวกยิวและคนต่างชาติไม่แตกต่างกัน

15 พวกเราผู้เป็นยิวโดยกำเนิด ไม่ใช่คนต่างชาติที่ถือว่าเป็นคนบาป อยู่ในอำนาจของ กิเลส
ตัณหา อูปาทาน และอวิชชา 16 ก็ยังรู้ว่าไม่มีผู้ใดเป็นคนบุญได้ โดยการทำตามบัญญัติหรือศีล
แต่เป็นคนบุญได้โดยความเชื่อฟังอาศัยในพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์เท่านั้น
แม้แต่เราเองก็มีความเชื่อฟังอาศัยในพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์
เพื่อเราจะได้เป็นคนบุญโดยความเชื่อฟังอาศัยในพระผู้เป็นพระศรีอาริย์
ไม่ใช่โดยการทำตามบัญญัติหรือศีล เพราะว่าโดยการทำตามบัญญัติหรือศีลนั้น “
ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเป็นคนบุญได้เลย”

ความตายและชีวิตใหม่

17

แต่ถ้าในขณะที่เรากำลังอุทิศสำหรับจะเป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่หนึ่งโดยพระผู้เป็นพระศรีอาริย์นั้น
เราเองยังปรากฏเป็นคนที่มีบาป อยู่ในอำนาจของ กิเลส ตัณหา อูปาทาน และอวิชชา
พระผู้เป็นพระศรีอาริย์จะเป็นผู้ส่งเสริมบาปหรือไม่ มีทางเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน 18
เพราะว่าถ้าข้าพเจ้าทำสิ่งที่ข้าพเจ้าได้หรือทำลายลงแล้วขึ้นมาอีก ข้าพเจ้าก็ส่อตัวเองว่าเป็นผู้ทำผิด 19
เหตุว่าโดยบัญญัติหรือศีลนั้นข้าพเจ้าได้ตายจากมันไปแล้ว เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีชีวิตอยู่กับพระเจ้า 20
ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระผู้เป็นพระศรีอาริย์แล้ว ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป
แต่พระผู้เป็นพระศรีอาริย์ต่างหากที่มีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า และชีวิตที่ข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้
ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อฟังอาศัยในพระโอรสของพระเจ้า ผู้ได้มีพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา
กรุณา มุทิตา อุเบกษาต่อข้าพเจ้า และได้สละตัวเองของพระองค์เพื่อข้าพเจ้า 21
ข้าพเจ้าไม่ได้ทำให้พระคุณของพระเจ้าเป็นที่ยกเล็ก
เพราะว่าถ้าความหลุดพ้นขั้นที่หนึ่งเกิดจากบัญญัติหรือศีลแล้ว
พระผู้เป็นพระศรีอาริย์ก็ตายโดยไม่มีประโยชน์อะไร

กาลาเทีย 3

บัญญัติหรือศีลและความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า

1 โอ ชาวกาลาเทียผู้โง่เขลาเอ๋ย ใครสะกดจิตของท่านให้เห็นผิดเป็นชอบไปได้ ทั้ง ๆ
ที่ภาพการตรึงของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ปรากฏอยู่ต่อหน้าต่อตาพวกท่านแล้ว 2
ข้าพเจ้าอยากรู้ข้อหนึ่งจากพวกท่านว่า พวกท่านได้รับพระวิญญูญาณโดยการทำตามบัญญัติหรือศีลหรือไม่?

หรือได้รับโดยการฟังด้วยความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า³ พวกท่านโง่ขนาดนั้นหรือ?
เมื่อพวกท่านเริ่มต้นโดยฝ่ายพระวิญญาณแล้ว บัดนี้พวกท่านจะจบลงโดยฝ่ายเนื้อหนังหรือ?⁴
พวกท่านได้รับประสบการณ์อย่างมากมายโดยไม่มีประโยชน์หรือ? ถ้าเป็นการไม่มีประโยชน์จริง ๆ แล้ว⁵
พระเจ้าผู้ประทานพระวิญญาณแก่พวกท่าน และทำการอัศจรรย์ท่ามกลางพวกท่าน
พระองค์ได้ทำเช่นนั้นเพราะว่าพวกท่านได้ทำตามบัญญัติหรือศีลหรือ?
หรือโดยการฟังด้วยความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า

ความเชื่อของอับราฮัม

6 ตามที่อับราฮัม “ได้เชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า” และ “และพระองค์นับว่าท่านเป็นคนบุญ
ในความหลุดพ้นขั้นที่หนึ่งของท่าน”⁷ ถ้าเช่นนั้นพวกท่านจงรู้ว่า
คนที่เชื่อฟังอาศัยนั้นแหละเป็นลูกหลานของอับราฮัม⁸ และพระคัมภีร์นั้นรู้ล่วงหน้าว่า
พระเจ้าจะให้คนต่างชาติเป็นคนบุญโดยความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า
จึงได้เผยแผ่บารมีของพระเจ้าแก่อับราฮัมล่วงหน้าว่า “ชนชาติทั้งหลายจะได้รับพรเพราะเจ้า”⁹
เหตุฉะนั้นคนที่เชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าจึงได้รับพรพร้อมกับอับราฮัมผู้ที่เชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า

การฟังบัญญัติหรือศีลและความเชื่อ

10 เพราะว่าคนทั้งหลายที่ฟังการทำตามบัญญัติหรือศีลก็ถูกสาปแช่ง เพราะมีคำเขียนไว้ว่า “
ทุกคนที่ไม่ได้ทำตามทุกข้อความที่เขียนไว้ในหนังสือธรรมบัญญัติก็ถูกสาปแช่ง”¹¹
แต่เป็นที่รู้แจ้งอยู่แล้วว่า ไม่มีมนุษย์คนใดเป็นคนบุญในสายตาของพระเจ้าโดยบัญญัติหรือศีลได้เลย
เพราะว่า “คนบุญจะมีชีวิตอยู่โดยความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า”¹²
แต่บัญญัติหรือศีลไม่ได้อาศัยความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า เพราะ “ผู้ที่ประพฤติตามบัญญัติหรือศีล
ก็จะได้ชีวิตอยู่โดยบัญญัติหรือศีลนั้น”¹³
พระเจ้าเป็นพระศรีอารีย์ใถ่เราให้พ้นความสาปแช่งแห่งบัญญัติหรือศีล
โดยการที่พระองค์ยอมถูกสาปแช่งเพื่อเรา (เพราะมีคำเขียนไว้ว่า “
ทุกคนที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ก็ต้องถูกสาปแช่ง”)¹⁴
เพื่อพระพรของอับราฮัมจะได้มาถึงคนต่างชาติทั้งหลาย เพราะพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์
เพื่อเราจะได้รับคำสัญญาแห่งพระวิญญาณโดยความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า

บัญญัติหรือศีลและคำสัญญา

15 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างของมนุษย์สักเรื่องหนึ่ง
ถึงแม้ว่าเป็นคำสัญญาของมนุษย์ เมื่อได้รับรองกันแล้วก็ไม่มีผู้ใดจะล้มเลิกหรือเพิ่มเติมขึ้นอีกได้¹⁶
คำสัญญาทั้งหลายที่ได้ให้ไว้กับอับราฮัม และเชื้อสายของท่านนั้น พระองค์ไม่ได้กล่าวว่า “
และแก่เชื้อสายทั้งหลาย” เหมือนดังพูดกับหลายคน แต่พูดกับคนผู้เดียวคือ “แก่เชื้อสายของเจ้า”

ซึ่งเป็นพระผู้เป็นพระศรีอารีย์¹⁷ แต่ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ว่า บัญญัติหรือศีลซึ่งมาภายหลังถึงสี่ร้อยสามสิบปี จะทำลายพันธสัญญาที่พระเจ้าได้ตั้งไว้เมื่อก่อนนั้น ให้เป็นที่ยกเลิกไม่ได้¹⁸ เพราะว่าถ้าได้รับมรดกโดยบัญญัติหรือศีล ก็ไม่ใช่ได้โดยคำสัญญาอีกต่อไป แต่พระเจ้าให้มรดกนั้นให้แก่อับราฮัมโดยคำสัญญา

จุดประสงค์ของบัญญัติ

19 ถ้าเช่นนั้นมิบัญญัติหรือศีลไว้เพื่ออะไร ที่เพิ่มบัญญัติหรือศีลไว้ก็เพื่อจะได้เห็นว่าผู้ฝ่าฝืนนั้นเป็นคนมีบาป อยู่ในอำนาจของ กิเลส ตัณหา อูปาทาน และอวิชชา จนกว่าเชื้อสายที่ได้รับคำสัญญานั้นจะมาถึง และพวกทูตสวรรค์ได้ตั้งบัญญัติหรือศีลนั้นไว้โดยมือของคนกลาง²⁰ ส่วนคำสัญญานั้น พระเจ้าได้ให้ไว้แก่อับราฮัมโดยพระองค์เองโดยตรง จึงไม่จำเป็นที่จะต้องมีคนกลางแต่อย่างใด

21 ถ้าเช่นนั้นบัญญัติหรือศีลขัดแย้งกับคำสัญญาของพระเจ้าหรือ? ไม่เป็นเช่นนั้นแน่นอน เพราะว่าถ้าตั้งบัญญัติหรือศีลอันสามารถทำให้คนมีชีวิตอยู่ได้ การเป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่หนึ่งนั้นก็จะมิได้โดยบัญญัติหรือศีลนั้นจริง²² แต่พระคัมภีร์ได้ระบุว่า ทุกคนอยู่ในความบาป อยู่ในอำนาจของ กิเลส ตัณหา อูปาทาน และอวิชชา เพื่อจะประทานตามคำสัญญาแก่คนทั้งหลายที่เชื่อ โดยอาศัยความเชื่อพึ่งอาศัยในพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์เป็นหลัก

สภาพของมนุษย์ก่อนที่พระเยซูมา

23 ก่อนที่ความเชื่อพึ่งอาศัยในพระเจ้าจะมานั้น เราถูกบัญญัติหรือศีลกักตัวไว้ ถูกกั้นเขตไว้จนกว่าความเชื่อพึ่งอาศัยในพระเจ้าจะปรากฏภายหลัง²⁴ เพราะฉะนั้น บัญญัติหรือศีลจึงควบคุมเราไว้จนพระผู้เป็นพระศรีอารีย์มา เพื่อเราจะได้เป็นคนบุญโดยความเชื่อพึ่งอาศัยในพระเจ้า²⁵ แต่บัดนี้ความเชื่อพึ่งอาศัยในพระเจ้านั้นได้มาแล้ว เราจึงไม่ได้อยู่ใต้อำนาจของผู้ควบคุมอีกต่อไปแล้ว²⁶ เพราะที่ท่านทั้งหลายเป็นลูกของพระเจ้าโดยความเชื่อพึ่งอาศัยในพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์²⁷ เพราะเหตุว่า คนรับพิธีมุดน้ำเข้าในพระผู้เป็นพระศรีอารีย์แล้ว ก็ได้สวมชีวิตพระผู้เป็นพระศรีอารีย์นั้น²⁸ เขาจะไม่ใช่ยิวหรือกรีก จะไม่ใช่ทาสหรือไท จะไม่ใช่ชายหรือหญิง เพราะที่ท่านทั้งหลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์แล้ว²⁹ และถ้าพวกท่านเป็นของพระผู้เป็นพระศรีอารีย์แล้ว พวกท่านก็เป็นเชื้อสายของอับราฮัม คือเป็นผู้รับมรดกตามคำสัญญา

กาลาเทีย 4

ความแตกต่างระหว่างการเป็นบุตรธิดาและการเป็นทาส

1 ข้าพเจ้าหมายความว่า ตราบใดที่ทนายยังเป็นเด็กอยู่เขาก็ไม่ต่างอะไรกับทาสเลย ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติทั้งหลายก็ตาม 2 แต่เขาก็อยู่ใต้อำนาจของผู้ปกครอง และผู้ดูแล จนถึงเวลาที่พ่อได้กำหนดไว้ 3 ฝ่ายเราก็เหมือนกัน เมื่อเป็นเด็กอยู่ เราก็เป็นทาสอยู่ใต้อำนาจของกฎศีลธรรมแห่งสากลจักรวาล 4 แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว พระเจ้าก็ใช้พระโอรสของพระองค์มาเกิดจากผู้หญิง และถือกำเนิดใต้อำนาจบัญญัติหรือศีล 5 เพื่อจะไถ่คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้อำนาจบัญญัติหรือศีล เพื่อให้เราได้รับฐานะเป็นลูก 6 และเมื่อท่านเป็นลูกแล้ว พระเจ้าจึงใช้พระวิญญาณแห่งพระโอรสของพระองค์เข้ามาในใจของเรา เราจึงเรียกพระเจ้าว่าพ่อ 7 เหตุฉะนั้นพวกท่านจึงไม่ใช่ทาสอีกต่อไป แต่เป็นลูก และถ้าเป็นลูกแล้วพวกท่านก็เป็นทนายของพระเจ้า

เปาโลเป็นห่วงชาวกาลาเทีย

8 แต่ก่อนนี้เมื่อท่านทั้งหลายยังไม่รู้จักพระเจ้า พวกท่านเป็นทาสของสิ่งที่โดยสภาพแล้วไม่ใช่แม่แต่เทพเจ้าเลย 9 แต่บัดนี้เมื่อพวกท่านรู้จักพระเจ้าแล้ว หรือที่ถูกก็คือพระเจ้ารู้จักพวกท่านแล้ว ทำไมพวกท่านจึงจะกลับไปหากฎศีลธรรมซึ่งอ่อนแอ และอนาถ และอยากจะเป็นทาสของสิ่งเหล่านั้นอีก 10 พวกท่านถึงวัน เดือน ฤดู และปี 11 ข้าพเจ้าเกรงว่าการที่ข้าพเจ้าได้ทำเพื่อพวกท่านนั้นจะไม่ได้ประโยชน์อะไร

ความสัมพันธ์ระหว่างเปาโลและชาวกาลาเทีย

12 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าวิงวอนให้พวกท่านเป็นเหมือนกับข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าก็ได้เป็นอย่างพวกท่านแล้วเหมือนกัน พวกท่านไม่ได้ทำผิดต่อข้าพเจ้าเลย 13 พวกท่านรู้ว่าตอนแรกที่ข้าพเจ้าเผยแพร่ข่าวของพระเจ้ากับพวกท่านนั้น ก็เพราะการป่วยไข้ทางกาย 14 และแม้ว่าสภาพของข้าพเจ้าจะเป็นการลองใจพวกท่าน พวกท่านก็ไม่ได้ดูหมิ่น หรือรังเกียจข้าพเจ้าเลย แต่ได้ต้อนรับข้าพเจ้าประหนึ่งว่าเป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า หรือประหนึ่งว่าข้าพเจ้าเป็นพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์เสียเอง 15 พวกท่านลืมความดีอกดีใจของพวกท่านแล้วหรือ? เพราะข้าพเจ้าเป็นพยานให้พวกท่านได้ว่า ถ้าเป็นไปได้พวกท่านก็คงจะควักดวงตาของท่านออกให้ข้าพเจ้า 16 ข้าพเจ้าได้กลายเป็นศัตรูของพวกท่านเพราะข้าพเจ้าบอกความจริงกับพวกท่านหรือ? 17 คนเหล่านั้นเอาอกเอาใจพวกท่าน ไม่ใช่ด้วยความหวังดีเลย เขาอยากจะทำร้ายพวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้เอาอกเอาใจพวกเขา 18 การเอาอกเอาใจด้วยความหวังดีก็เป็นการดีอยู่

ไม่ใช่เฉพาะแต่ตอนเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่านเท่านั้น¹⁹ โอ ลูกน้อยของข้าพเจ้าเอ๋ย
ข้าพเจ้าต้องเจ็บปวดเพราะพวกท่านอีกจนกว่าพระผู้เป็นพระศรีอารีย์จะได้ก่อร่างขึ้นในตัวพวกท่าน²⁰
ข้าพเจ้าต้องการจะอยู่กับพวกท่านเดี๋ยวนี้ และเปลี่ยนน้ำเสียงของข้าพเจ้า
เพราะว่าข้าพเจ้ามีข้อสงสัยในพวกท่าน

คำเปรียบเทียบเรื่องนางฮาการ์และนางซาราห์

21 พวกท่านที่อยากอยู่ใต้บัญญัติหรือศีล พวกท่านไม่ได้ฟังบัญญัติหรือศีลหรือ?
จงบอกข้าพเจ้าเถิด²² เพราะมีคำเขียนไว้ว่า อับราฮัมมีลูกชายสองคน คนหนึ่งเกิดจากผู้หญิงที่เป็นทาส
อีกคนหนึ่งเกิดจากผู้หญิงที่เป็นไท²³ ลูกที่เกิดจากผู้หญิงที่เป็นทาสนั้นก็เกิดตามเนื้อหนัง
แต่ลูกที่เกิดจากผู้หญิงที่เป็นไทนั้นเกิดตามคำสัญญา²⁴ ข้อความนี้เป็นการเปรียบเทียบ
ผู้หญิงสองคนนั้นได้แก่พันธสัญญาสองอย่าง คนหนึ่งมาจากภูเขาศินาย คลอดลูกเป็นทาส คือ นางฮาการ์
25 นางฮาการ์นั้นได้แก่ภูเขาศินายในประเทศอาระเบีย ตรงกับกรุงเยรูซาเล็มปัจจุบัน
เพราะกรุงนี้กับพลเมืองเป็นทาสอยู่²⁶ แต่ว่ากรุงเยรูซาเล็มที่อยู่เบื้องบนนั้นเป็นไท
เป็นแม่ของเราทั้งหลาย²⁷ เพราะมีคำเขียนไว้แล้วว่า “จงชื่นชมยินดีเถิด โอหญิงหมั้นผู้ไม่เคยคลอดลูก
จงเปล่งเสียงโห่ร้อง เจ้าผู้ไม่ได้เจ็บครรภ์คลอดลูก เพราะว่าลูกของแม่ร้าง ก็ยังมีมากกว่าลูกของผู้ที่มีตัว”
28 พี่น้องทั้งหลาย บัด นี้เราเป็นลูกแห่งคำสัญญาเหมือนกันกับอิสอัค²⁹
แต่ในตอนนั้นผู้ที่เกิดตามเนื้อหนังได้ข่มเหงผู้ที่เกิดตามพระวิญญาณฉันใด
ทุกวันนี้ก็เป็นเหมือนกันฉันนั้น³⁰ แต่พระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็ว่า “จงไล่ นางทาสกับลูกชายของนางไปเถิด
เพราะว่าลูกชายของนางทาสจะเป็นผู้รับมรดกร่วมกับลูกชายของหญิงที่เป็นไทไม่ได้”³¹ เหตุฉะนั้น
พี่น้องทั้งหลาย เราไม่ใช่ลูกของนางทาส แต่เป็นลูกของนางที่เป็นไท

กาลาเทีย 5

เสรีภาพในฐานะที่เป็นบุตรธิดาพระเจ้า

1 เพื่อเสรีภาพนั้นเองพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ จึงได้ให้เราเป็นไท เหตุฉะนั้นจงตั้งมั่น
และอย่าเข้าเทียมแอกเป็นทาสอีกเลย

2 ในตอนนี้ ข้าพเจ้าผู้มีชื่อว่าเปาโลขอบอกพวกท่านว่า ถ้าพวกท่านรับพิธีเข้าสู่หนัด
พระผู้เป็นพระศรีอารีย์จะทำประโยชน์อะไรให้แก่พวกท่านไม่ได้เลย³
ข้าพเจ้าเป็นพยานให้ทุกคนที่รับพิธีเข้าสู่หนัดรู้ว่า เขาถูกผูกมัดให้ทำตามบัญญัติหรือศีลทั้งหมด⁴
ผู้ใดในหมู่พวกท่านที่เห็นว่าตัวเองเป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่หนึ่งโดยบัญญัติหรือศีล
พวกท่านก็ขาดจากพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ และหล่นจากพระคุณไปแล้ว⁵ เพราะว่า

โดยพระวิญญูญาณและความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า เราก็รอคอยความหลุดพ้นที่เราหวังว่าจะได้รับ⁶ เพราะว่าในพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์นั้น การที่รับพิธีเข้าสุหนัตหรือไม่ ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย แต่ความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า ที่แสดงออกเป็นโดยการกระทำตามพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา นั้นต่างหากที่สำคัญกว่า

เรื่องส่วนตัวของเปาโลกับชาวกาลาเทีย

⁷ พวกท่านกำลังวิ่งเล่นแข่งกันดีอยู่แล้ว ใครเล่าขัดขวางพวกท่านไม่ให้เชื่อฟังความจริง⁸ การเป่าหูเช่นนั้นไม่ได้มาจากพระเจ้าผู้เรียกพวกท่านทั้งหลาย⁹ เชื่อขนมเพียงชนิดเดียวก็ทำให้แบ่งดิบพูนขึ้นได้ทั้งก่อน¹⁰ ข้าพเจ้าไว้วางใจพวกท่านในพระเจ้าผู้เป็นนายว่า พวกท่านจะไม่เชื่อถืออย่างอื่น ฝ่ายผู้ที่มารบกวนพวกท่านนั้น จะเป็นใครก็ตามจะต้องได้รับโทษ¹¹ พี่น้องทั้งหลาย ถ้าข้าพเจ้ายังเผยแพร่โดยชักชวนให้คนรับพิธีเข้าสุหนัต ทำให้ไม่ข้าพเจ้าจึงยังถูกข่มเหงอยู่อีกเล่า ถ้าเช่นนั้นทางเขนก็ไม่ใช่สิ่งที่ทำให้สะดุดแล้ว¹² ข้าพเจ้าอยากให้คนเหล่านั้นที่รบกวนพวกท่านตอนตัวเองเสีย

การรู้จักใช้เสรีภาพที่แท้จริง

¹³ พี่น้องทั้งหลาย ที่พระเจ้าเรียกท่านก็เพื่อให้มีเสรีภาพ อย่าเอาเสรีภาพของท่าน เป็นช่องทางที่จะปล่อยตัวไปตามเนื้อหนังที่เป็น กิเลส ตัณหา อุปาทาน และอวิชชา แต่จงรับใช้ซึ่งกันและกันด้วยพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาเถิด¹⁴ เพราะว่าบัญญัติหรือศีลทั้งหมดนั้นสรุปได้เป็นคำเดียวว่า “จงมีพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาต่อเพื่อนบ้านเหมือนมีต่อตัวเอง”¹⁵ แต่ถ้าพวกท่านกีดกัน และกินเนื้อกันและกัน จงระวังให้ดี เกรงว่าพวกท่านจะทำให้กันย่อยยับไป

ผลของพระวิญญูญาณและการงานของเนื้อหนัง

¹⁶ แต่ข้าพเจ้าขอบอกว่า จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญูญาณ อย่าสนองความต้องการของเนื้อหนังที่เป็น กิเลส ตัณหา อุปาทาน และอวิชชา¹⁷ เพราะว่าความต้องการของเนื้อหนังต่อสู้พระวิญญูญาณ และพระวิญญูญาณก็ต่อสู้เนื้อหนัง เพราะทั้งสองฝ่ายเป็นศัตรูกัน ดังนั้นสิ่งที่ท่านทั้งหลายอยากทำจึงทำไม่ได้¹⁸ แต่ถ้าพระวิญญูญาณนำท่าน ท่านก็ไม่ได้อยู่ใต้อาณัติของบัญญัติหรือศีล¹⁹ ผลผลิตของเนื้อหนังที่เป็น กิเลส ตัณหา อุปาทาน และอวิชชานั้น เห็นได้ชัด คือการเล่นชู้ หรือมีกิ๊ก การล่วงประเวณี การโสโครก การลามก²⁰ การนับถือรูปเคารพ การนับถือพอมดมอมผี การเป็นศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การโกรธกัน การโต้เถียงกัน การไต่สูง การแตกหักกัน²¹ การอิจฉากัน การฆาตกรรม การกินเหล้าเมาสุรา การเล่นเป็นพาลเกร และสิ่งอื่น ๆ ในทำนองนี้อีก เหมือนดังที่ข้าพเจ้าได้เตือนพวกท่านมาก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าขอเตือนพวกท่านเหมือนกับที่เคยเตือนมาแล้วว่า

คนที่ทำเช่นนี้จะไม่มีส่วนในอาณาจักรของพระเจ้า²² ฝ่ายผลผลิตของพระวิญญาณนั้นคือ พรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ความปลาบปล้ำใจ สันติภาพ และสันติสุข ความอดทน ความปรานี ความดี ความสัตย์ซื่อ²³ ความสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตน การรู้จักบังคับตัวเอง เรื่องเหล่านี้ไม่มีบัญญัติหรือศีลห้ามไว้เลย²⁴ ผู้ที่เป็นของพระเจ้าผู้เป็นพระศรีอาริย์ได้เอาเนื้อหนัง ที่เป็น กิเลส ตัณหา อุปาทาน และอวิชชาไปตรึงไว้ที่กางเขนแล้ว

²⁵ ในเมื่อเรามีชีวิตอยู่โดยพระวิญญาณ ก็จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณเถิด²⁶ เราอย่าถือตัว อายัวัวโทสะกัน และอย่าอิจฉาริษยากันเลย

กาลาเทีย 6

จงช่วยรับภาระของกันและกัน

¹ พี่น้องทั้งหลาย ถ้าแม้จับผู้หนึ่งผู้ใดที่ฝ่าฝืนประการใดได้ พวกท่านที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ จงช่วยผู้หนึ่งด้วยใจสุภาพให้เขากลับตั้งตัวใหม่ โดยคิดถึงตัวเอง เกรงว่าพวกท่านจะถูกชักจูงให้หลงไปทำเหมือนกันกับเขา² จงช่วยรับภาระของกันและกัน พวกท่านจึงจะทำให้ บัญญัติหรือศีลของพระเจ้าผู้เป็นพระศรีอาริย์สำเร็จ³ เพราะว่าถ้าผู้ใดถือตัวว่าเป็นคนสำคัญ ทั้ง ๆ ที่เขาไม่สำคัญอะไรเลย ผู้นั้นก็หลอกตัวเอง⁴ ขอให้ทุกคนสำรวจการงานของตัวเองจึงจะมีอะไร ๆ ที่จะอวดได้ในตัว ไม่ใช่拿去ไปเปรียบเทียบกับคนอื่น⁵ เพราะว่าทุกคนต้องแบกภาระของตัวเอง

⁶ ส่วนผู้ที่รับคำสอนแล้ว จงแบ่งสิ่งที่ดีทุกอย่างให้แก่ผู้ที่สอนตัวเองเถิด

⁷ อย่าเข้าใจผิดเลย พวกท่านหลอกลวงพระเจ้าไม่ได้ เพราะว่าผู้ใดหว่านอะไรลงไป ก็จะเก็บเกี่ยวสิ่งนั้น⁸ ผู้ที่หว่านเกี่ยวกับเรื่องของเนื้อหนังที่เป็น กิเลส ตัณหา อุปาทาน และอวิชชาของตัวเอง ก็จะเก็บเกี่ยวความเน่าเปื่อยจากเนื้อหนังนั้น แต่ผู้ที่หว่านเกี่ยวกับเรื่องของพระวิญญาณ ก็จะเก็บเกี่ยวชีวิตเข้าสู่นิพพานจากพระวิญญาณนั้น⁹ อย่าให้เราเบื่อน่ายในการทำความดี เพราะว่าถ้าเราไม่ท้อใจแล้ว เราก็จะเก็บเกี่ยวในเวลาอันที่เหมาะสม¹⁰ เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีโอกาสให้เราทำความดีกับคนทั้งหลาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคนที่อยู่ในครอบครัวที่มีความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า

คำเตือนตอนสุดท้าย

¹¹ พวกท่านจงสังเกตดูตัวอักษรที่ข้าพเจ้าเขียนถึงพวกท่านด้วยมือของข้าพเจ้าเองว่า ตัวใหญ่ขนาดไหน? ¹² คนที่อยากได้หน้าตามเนื้อหนัง ที่เป็น กิเลส ตัณหา อุปาทาน และอวิชชานั้น เขายังบังคับให้พวกท่านรับพิธีเข้าสู่หนัด เพื่อเขาจะไม่ได้ถูกข่มเหง

เพราะเรื่องกางเขนของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์เท่านั้น 13

ถึงแม้คนที่เข้าสู่หน้ตแล้วก็ไม่ได้ทำตามบัญญัติหรือศีล แต่เขาอยากที่จะให้พวกท่านเข้าสู่หน้ต

เพื่อเขาจะได้เอาเนื้อหนังที่เป็น กิเลส ตัณหา อุปาทาน และอวิชชาของท่านไปอวด 14

แต่ข้าพเจ้าไม่ต้องการอวด นอกจากเรื่องกางเขนของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ พระเจ้าผู้เป็นนายของเรา

ซึ่งโดยกางเขนนั้นโลกตรึงไว้แล้วจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ตรึงไว้แล้วจากโลก 15

เพราะว่าในพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ การที่ถือพิธีเข้าสู่หน้ตหรือไม่ ไม่เป็นเรื่องสำคัญอะไรเลย

แต่การที่ถูกสร้างใหม่นั้นสำคัญกว่า 16 สันติภาพ และสันติสุข และความกรุณาจากพระเจ้า

จงมีแก่ทุกคนที่ทำตามกฎนี้ และแก่ชนอิสราเอลของพระเจ้า

17 ตั้งแต่นี้ไป ขออย่าให้ผู้ใดมารบกวนข้าพเจ้าอีก

เพราะว่าข้าพเจ้ามีรอยประทับตราของพระเยซู ติดอยู่ที่กายของข้าพเจ้าแล้ว

18 พี่น้องทั้งหลาย ขอให้พระคุณของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ พระเจ้าผู้เป็นนายของเรา

จงอยู่กับจิตวิญญาณของพวกท่านทั้งหลายเถิด สาธุ